

Sygn. akt XIV U 380/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Anna Rzepkowska-Żuk
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Anna Górczak

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2024 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy E. D.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

o emeryturę policyjną

na skutek odwołania E. D.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

z dnia 2 stycznia 2023 r. nr (...)

z dnia 8 marca 2023 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje E. D. prawo do emerytury policyjnej od dnia 1 listopada 2022 r.,

2. zasądza od Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. na rzecz E. D. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sędzia Anna Rzepkowska-Żuk

Sygn. akt XIV U 380/23

UZASADNIENIE

Decyzją z 2 stycznia 2023 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30 listopada 2022 r. odmówił E. D. przyznania prawa do policyjnej emerytury, na podstawie art. 12 ust. 1 oraz art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biuro Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. z 2022 r. poz. 1626).

W uzasadnieniu decyzji organ emerytalny wskazał, że zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej emerytura policyjna przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiadał 15 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej lub w Służbie Więziennej, z wyjątkiem funkcjonariusza, który ma ustalone prawo do emerytury określonej w ustawie emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obliczonej z uwzględnieniem okresów służby i okresów z nią równorzędnych.

Organ emerytalny wskazał, że z treści zaświadczenia o przebiegu służby dla celów emerytalnych lub rentowych z dnia 8 grudnia 2022 r. wydanym przez Izbę Administracji Skarbowej w R. wynika, że służbę w Służbie Celno-Skarbowej E.D. pełniła od 1 czerwca 2017 r. do 30 listopada 2022 r. oraz była zatrudniona jako inspektor prowadzący czynności dochodzeniowo-śledcze, o których mowa w art. 38 ust. 4 i 5 ustawy z 28.09.1991 r. o kontroli skarbowej od 30 lipca 2010 r. do 28 lutego 2017 r. Tym samym łączny okres pełnienia przez ubezpieczoną służby wynosi 12 lat 1 miesiąc 2 dni. E. D. nie posiada 15 lat służby wraz z okresami z nią równorzędnymi.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła E. D., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy, tj. o przyznanie jej prawa do emerytury policyjnej od dnia złożenia wniosku, a także o zasądzenie na jej rzecz od organu emerytalnego kosztów postępowania według norm przepisanych (odwołanie, k.3-17).

W odpowiedzi na odwołanie Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także o zobowiązanie Dyrektora IAS w R. do wskazania, na jakiej podstawie odmówił odwołującej się uznania wykonywania przez nią w okresie od 7 lutego 1992 r. do 30 grudnia 1998 r., w okresie od dnia 31 grudnia 1998 r. do 29 lipca 2010 r. oraz w okresie od 1 marca 2017 r. do 31 maja 2017 r. czynności jako inspektor dochodzeniowo-śledczy o których mowa w art. 38 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 720, 1165 i 2261) oraz wskazania jak zmienił się zakres zadań Odwołującej w okresie od 30 lipca 2010 r. w porównaniu do obowiązków wykonywanych przed tą datą (odpowiedź na odwołanie, k. 77-78v.).

Kolejną decyzją z 8 marca 2023 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 12 grudnia 2022 r. odmówił E. D. przyznania prawa do policyjnej emerytury, na podstawie art. 12 ust. 1 oraz art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biuro Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. z 2022 r. poz. 1626).

W uzasadnieniu decyzji organ emerytalny wskazał, że zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej emerytura policyjna przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiadał 15 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej lub w Służbie Więziennej, z wyjątkiem funkcjonariusza, który ma ustalone prawo do emerytury określonej w ustawie emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obliczonej z uwzględnieniem okresów służby i okresów z nią równorzędnych.

Organ emerytalny wskazał, że z treści zaświadczenia o przebiegu służby dla celów emerytalnych lub rentowych z dnia 8 grudnia 2022 r. wydanym przez Izbę Administracji Skarbowej w R. wynika, że służbę w Służbie Celno-Skarbowej E. D. pełniła od 1 czerwca 2017 r. do 30 listopada 2022 r. oraz była zatrudniona jako inspektor prowadzący czynności dochodzeniowo-śledcze, o których mowa w art. 38 ust. 4 i 5 ustawy z 28.09.1991 r. o kontroli skarbowej od 30 lipca 2010 r. do 28 lutego 2017 r. Tym samym łączny okres pełnienia przez ubezpieczoną służby wynosi 12 lat 1 miesiąc 2 dni. E. D. nie posiada 15 lat służby wraz z okresami z nią równorzędnymi (decyzja k. 29 a.r.)

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła E. D., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy, tj. o przyznanie jej prawa do emerytury policyjnej od dnia złożenia wniosku, a także o zasądzenie na jej rzecz od Organu kosztów postępowania według norm przepisanych (odwołanie, k.3-18 a.s. XIV U 908/23).

W odpowiedzi na odwołanie Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także o zobowiązanie Dyrektora (...) w R. do wskazania na jakiej podstawie odmówił Odwołującej się uznania wykonywania przez nią w okresie od 7 lutego 1992 r. do 30 grudnia 1998 r., w okresie od dnia 31 grudnia 1998 r. do 29 lipca 2010 r. oraz w okresie od 1 marca 2017 r. do 31 maja 2017 r. czynności jako inspektor (...) o których mowa w art. 38 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej oraz wskazania jak zmienił się zakres zadań Odwołujące w okresie od 30 lipca 2010 r. w porównaniu do obowiązków wykonywanych przed tą datą (odpowiedź na odwołanie, k. 85 a.s XIV U 908/23).

Zarządzeniem z dnia 5 stycznia 2024 r. Sąd połączył sprawę o sygn. akt XIV U 908/23 ze sprawą XIV U 380/23 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia (k. 102 a.s. XIV U 908/23).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

E. D. (ur. (...)) została zatrudniona w Izbie Skarbowej w K. z/s w J. od dnia 17 listopada 1986 r. na stanowisku starszego referenta. W związku z reorganizacją aparatu skarbowego tworzeniem urzędów kontroli skarbowej od dnia 7 lutego 1992 r. została przeniesiona do Urzędu Kontroli Skarbowej w K.. Z dniem 7 lutego 1992 r. została powołana na inspektora kontroli skarbowej, a następnie w dniu 28 listopada 1992 r. złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin kwalifikacyjny na stanowisko inspektora kontroli skarbowej. W związku z likwidacją Urzędu Kontroli Skarbowej w K. z/s w J. została przeniesiona od 31 grudnia 1998 r. do Urzędu Kontroli Skarbowej w R. z zachowaniem statusu pracownika mianowanego.

W wyniku reformy administracji skarbowej z dniem 1 marca 2017 r. Urzędy Skarbowe, Urzędy Kontroli Skarbowej i Służba Celna zostały skonsolidowane i powstała Krajowa Administracja S.. E. D. na podstawie art. 165 ust. 7 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1948 z późn. zm.) otrzymała propozycję pełnienia służby od 1 czerwca 2017 r. w (...) Urzędzie Celno- Skarbowym w P. w III Referacie Dochodzeniowo-Śledczym w R. na stanowisku młodszego eksperta Służby Celno-Skarbowej, w stopniu starszego rachmistrza. Złożoną propozycję przyjęła 29 maja 2017 r.

Przebieg zatrudnienia E. D. przedstawia się następująco:

-od 17 listopada 1986 r. do 6 lutego 1992 r. - Izba Skarbowa w K. z/s w J. Oddział Kontroli, Rozliczeń z Budżetem i Weryfikacji Bilansów;

-od 7 lutego 1992 r. do 14 czerwca 1998 r. Urząd Kontroli Skarbowej w K. Z/S w J., Samodzielne Stanowisko Pracy ds. Ustawy Karnej Skarbowej;

-od 15 czerwca 1998 r. do 30 grudnia 1998 r. Wielosobowe S. Pracy ds. Ustawy Karnej Skarbowej;

-od 31 grudnia 1998 r. do 31 sierpnia 2003 r. Urząd Kontroli Skarbowej w R. - Ośrodek Zamiejscowy w J. - Sekcja Dochodzeń Karnych i Karnych Skarbowych;

-od 1 września 2003 r. do 31 grudnia 2008 r. Urząd Kontroli Skarbowej w R. - Ośrodek Zamiejscowy w J. - Sekcja Postępowań Przygotowawczych;

-od 1 stycznia 2009 r. do 14 marca 2010 r. Urząd Kontroli Skarbowej w R. - Ośrodek Zamiejscowy w J. - Oddział Postępowań Przygotowawczych;

-od 15 marca 2010 r. do 29 lipca 2010 r., Urząd Kontroli Skarbowej w R. - Ośrodek Zamiejscowy w J. -(...) Oddział Kontroli Nieujawionych Źródeł Przychodów;

-od 30 lipca 2010 r. do 31 marca 2011 r. Urząd Kontroli Skarbowej w R. - Ośrodek Zamiejscowy w J. - (...)Oddział Kontroli Nieujawionych Źródeł Przychodów (wejście w życie art. 38 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej);

-od 1 kwietnia 2011 r. do 31 maja 2011 r. Urząd Kontroli Skarbowej w R. (...)Oddział Kontroli Podatkowej w J.;

-od 1 czerwca 2011 r. do 18 sierpnia 2016 r. Urząd Kontroli Skarbowej w R. Referat Postępowania Podatkowego;

- od 19 sierpnia 2016 r. do 28 lutego 2017 r. Urząd Kontroli Skarbowej w R. Oddział Postępowania Przygotowawczych;

Od 1 marca 2017 r. do 31 maja 2017 r. Izba Administracji Skarbowej w R.;

-od 1 czerwca 2017 r. do 30 listopada 2022 r. przyjęcie propozycji pełnienia służby jako funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej;

E. D. pełniła służbę w Służbie Celno-Skarbowej/okresy równorzędne z tą służbą w okresie zatrudnienia:

- na stanowisku inspektora kontroli skarbowej, wykonującego czynności dochodzeniowe w okresie od 7 lutego 1992 r. do 30 grudnia 1998 r. w ramach Urzędu Kontroli Skarbowej w K. z/s w J.

- na stanowisku inspektora kontroli skarbowej, wykonującego czynności dochodzeniowe w okresie od 31 grudnia 1998 r. do 28 lutego 2017 r. w ramach Urzędu Kontroli Skarbowej w R.

- w okresie od 1 marca 2017 r. do 31 maja 2017 r. w Izbie Administracji Skarbowej w R. w ramach utworzonej Służby Celno-Skarbowej - zgodnie z art. 165 ust. 6 ustawy z 16.11.2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U.2016.1948) oraz pismem Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w R. z 27.02.2017 r.) służba w okresie od 01.06.2017 r. do 30.11.2022 r. w Izbie Administracji

- w okresie 1 czerwca 2017 r. do 30 listopada 2022 r. w Izbie Administracji Skarbowej w R. - w (...) Urzędzie Celno-Skarbowym w P..

E. D. została zwolniona ze służby w dniu 30 listopada 2022 r. Odwołująca przez cały okres od 7 lutego 1992 r. – 30 listopada 2022 r. pracowała jako inspektor kontroli skarbowej i wykonywała takie same zadania. Wszczyła postępowania przygotowawcze w sprawach karno - skarbowych, dochodzenia i śledztwa. Wykonywała wszystkie czynności związane z postępowaniem przygotowawczym tj. przesłuchanie świadków, wnoszenie aktów oskarżenia, oskarżanie przed sądem jako oskarżyciel, pisanie apelacji, kasacji. Te czynności ściśle były powiązane z ustawą o kontroli skarbowej tj. art. 6 ustęp 2 ustawy o kontroli skarbowej. Pracę wykonywała w J. przez ponad 20 lat, niezależnie, gdzie znajdowała się główna siedziba pracodawcy. Ani przed 30 lipca 2010r. ani po tej dacie nie wykonywała innych czynności, iż wyżej wskazane.

Podstawą wydania zaskarżonych decyzji było zaświadczenie z dnia 8 grudnia 2022 r. o przebiegu służby dla celów emerytalnych wystawione przez Izbę Administracji Skarbowej w R., w którym stwierdzono, iż odwołująca pełniła służbę w Służbie Celno – Skarbowej od 1 czerwca 2017r. do 30 listopada 2022r. oraz była zatrudniona jako inspektor prowadzący czynności dochodzeniowe – śledcze o których mowa w art. 38 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 28 września 1991r. o kontroli skarbowej od dnia 30 lipca 2010r. do 28 lutego 2017r. 2w art. – łączny okres służby to 12 lat 1 miesiąc 2 dni.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadka M. L. (k. 111-112), zeznań odwołującej (k. 112-113), akt osobowych odwołującej, akt emerytalnych oraz pozostałych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Z zeznań świadka i odwołującej - logicznych, wzajemnie się pokrywających, które Sąd obdarzył wiarygodnością oraz analizy zakresu obowiązków i uprawnień odwołującej znajdujących się w aktach osobowych wynika w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości Sądu, iż w okresie spornym odwołująca pracowała przy wykonywaniu zadań określonych odpowiednio w art. 38 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 720, 1165 i 2261).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w dotychczasowym porządku prawnym, na skutek zmiany ustawy o zabezpieczeniu emerytalnym funkcjonariuszy ustawą z dnia 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 1321), zabezpieczeniem emerytalnym przysługującym funkcjonariuszom wymienionym w art. 1 ust. 1 ustawy o zabezpieczeniu emerytalnym funkcjonariuszy objęto również funkcjonariuszy Służby Celnej, którzy zostali mianowani do Służby Celnej po dniu 14 września 1999 r. lub których stosunek pracy został przekształcony w stosunek służbowy na podstawie art. 22b ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. poz. 1641, ze zm.) lub art. 99 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1799 i 1948) (art. 1 ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy).

Zgodnie z art. 12 ust.1 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r., poz. 132 ze zm.) emerytura policyjna przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiada 15 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej lub w Służbie Więziennej z wyjątkiem funkcjonariusza, który ma ustalone prawo do emerytury określonej w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obliczonej z uwzględnieniem okresów służby i okresów z nią równorzędnych.

W myśl art. 1 ust. 2 pkt 4 i 5 uprzednio obowiązującej ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (ustawa uchylona 31 października 2009 r.) do zadań Służby Celnej należała realizacja polityki celnej państwa w części dotyczącej przywozu i wywozu towarów oraz wykonywanie innych zadań wynikających z przepisów odrębnych, a w szczególności: rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych, przestępstw i wykroczeń związanych z przywozem i wywozem towarów oraz ściganie ich sprawców, w zakresie określonym innymi ustawami (ust. 4), jak również rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń związanych z naruszeniem przepisów dotyczących ochrony dóbr kultury oraz ochrony własności intelektualnej, a także przestępstw i wykroczeń związanych z wprowadzaniem na polski obszar celny oraz wyprowadzaniem z polskiego obszaru celnego towarów objętych ograniczeniami lub zakazami, w szczególności takich jak: odpady szkodliwe, substancje chemiczne, materiały jądrowe i promieniotwórcze, środki odurzające i substancje psychotropowe oraz broń, amunicja, materiały wybuchowe i technologie objęte kontrolą międzynarodową (ust. 5).

Jak wskazywał zaś art. 2 ust. 1 pkt 4-6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (ustawa uchylona 1 marca 2017 r.) do zadań Służby Celnej należała realizacja polityki celnej w części dotyczącej przywozu i wywozu towarów oraz wykonywanie innych zadań wynikających z przepisów odrębnych, a w szczególności rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń związanych z naruszeniem przepisów dotyczących wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyprowadzania z jej terytorium towarów objętych ograniczeniami lub zakazami obrotu ze względu na bezpieczeństwo i porządek publiczny lub bezpieczeństwo międzynarodowe, w

szczególności takich jak odpady, substancje chemiczne i ich mieszaniny, materiały jądrowe i promieniotwórcze, środki odurzające i substancje psychotropowe, broń, amunicja, materiały wybuchowe, prekursorzy materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom oraz towary i technologie o znaczeniu strategicznym (art. 2 ust. 1 pkt 4), rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych oraz ściganie ich sprawców, w zakresie określonym w ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.) (art. 2 ust. 1 ust. 5), jak również rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń przeciwko:

a) zdrowiu, określonych w art. 55, 57, 61 i 66 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz. 224 i 437),

b) dobrom kultury, określonych w art. 109 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446, z 2015 r. poz. 397, 774 i 1505 oraz z 2016 r. poz. 1330) i w art. 53 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1506),

c) prawom własności intelektualnej, określonych w art. 116–118 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 666 i 1333) i w art. 305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410 oraz z 2015 r. poz. 1266, 1505 i 1615),

d) przyrodzie, określonych w art. 128 i art. 131 pkt 10 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651, 1688 i 1936 oraz z 2016 r. poz. 422),

e) środowisku, określonych w art. 183 § 2, 4, 5 i 6, w przypadku czynów, o których mowa w art. 183 § 2, 4 i 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137), oraz przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, określonych w art. 244 Kodeksu karnego, w zakresie niestosowania się do zakazu wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych,

f) ograniczeniom obrotu towarami i technologiami o znaczeniu strategicznym, określonym w art. 33 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 194 oraz z 2016 r. poz. 1228)

– oraz ściganie ich sprawców, jeżeli zostały ujawnione przez Służbę Celną (art. 2 ust. 1 pkt 6).

Funkcjonariusz Służby Celnej lub funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej, który w dniu zwolnienia ze służby, przekształcenia albo wygaśnięcia stosunku służbowego osiągnął staż służby 15 lat, w tym co najmniej 5 lat, o których mowa w ust. 2, ale nie osiągnął wieku 55 lat życia, nabywa prawo do emerytury w dniu osiągnięcia tego wieku, niezależnie od przyczyny zwolnienia ze służby, wygaśnięcia czy przekształcenia stosunku służbowego (ust. 3).

Zasady ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego dla tej grupy funkcjonariuszy uregulowane zostały w art. 15d ustawy zaopatrzeniowej. Wynika z niego, iż emerytura dla funkcjonariuszy, o których mowa w art. 12 ust. 2-3 ustawy zaopatrzeniowej, którzy zostali mianowani do Służby Celnej po dniu 14 września 1999 r. wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby i wzrasta na zasadach określonych w art. 15a tej ustawy.

Aktualnie, w związku z dodaną ustawą z 19 lipca 2019 roku o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) oraz ich rodzin (Dz.U. z 2019, poz. 1635) przepisem art. 13 ust. 1 pkt 1d ustawy z 18 lutego 1994 roku ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019, poz. 288 ze zm.) ustawodawca, jako równorzędne ze służbą potraktował również okresy zatrudnienia funkcjonariuszy od 15 września 1999 roku do dnia przekształcenia stosunku pracy w stosunek służby w przypadku, gdy osoba, która wykonywała zadania przypisane dla Służby Celnej, otrzymała akt mianowania skutkujący tym przekształceniem.

Nie ulega wątpliwości, że zasadniczym środkiem dowodowym potwierdzającym datę i podstawę zwolnienia ze służby oraz okres służby jest zaświadczenie o przebiegu służby, sporządzone na podstawie akt osobowych funkcjonariusza,

wystawione przez właściwe organy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub Państwowej Straży Pożarnej, zgodnie z § 14 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2004 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organu w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Państwowej Straży Pożarnej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015 r., poz. 1148 ze zm.). Z kolei zgodnie z § 15 ww. rozporządzenia, okresy służby zaliczane do wysługi emerytalnej ustala się na podstawie zaświadczeń o przebiegu służby funkcjonariusza.

W stanie przedmiotowym sprawy Izba Administracji Skarbowej w R. w zaświadczeniu o przebiegu służby w Służbie Celnej z dnia 8 grudnia 2022 r. wskazała, że służbę w Służbie Celno-Skarbowej E. D. pełniła od 1 czerwca 2017 r. do 30 listopada 2022 r. oraz była zatrudniona jako inspektor prowadzący czynności dochodzeniowo-śledcze, o których mowa w art. 38 ust. 4 i 5 ustawy z 28.09.1991 r. o kontroli skarbowej od 30 lipca 2010 r. do 28 lutego 2017 r. Tym samym łączny okres pełnienia przez ubezpieczoną służby wynosi 12 lat 1 miesiąc 2 dni.

Powyższe zaświadczenie nie stanowi jednak wyłącznego i wiążącego środka dowodowego dla ustalenia faktycznych zadań wykonywanych w trakcie pełnienia służby celnej. Wskazać w tym miejscu należy, iż w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych przed sądem nie stosuje się żadnych ograniczeń dowodowych. Ten wyjątek od ogólnych zasad wynikających z art. 247 k.p.c. sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które sąd uzna za pożądane i ich dopuszczenie za celowe. Według wyroku z 2 lutego 1996 roku (SN II URN 3/95) w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości, czy na kwestie związane z poleganiem ubezpieczonych, mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego.

W tym kontekście podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (ciężar dowodu w znaczeniu procesowym). Z kolei stosownie do art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu w znaczeniu materialnym).

Z poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych wynika, iż odwołująca pełniła służbę w Służbie Celno-Skarbowej od 1 czerwca 2017 r. do 30 listopada 2022 r. oraz w okresie od 7 lutego 1992 r. do 30 grudnia 1998 r., w okresie od dnia 31 grudnia 1998 r. do 29 lipca 2010 r. oraz w okresie od 1 marca 2017 r. do 31 maja 2017 r. była zatrudniona jako inspektor prowadzący czynności dochodzeniowo-śledcze, o których mowa w art. 38 ust. 4 i 5 ustawy z 28.09.1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1991r. Nr 100, poz. 442). Przepis art. 38 obowiązującej wówczas ustawy o kontroli skarbowej stanowił, iż inspektor prowadzi samodzielnie czynności kontrolne. Inspektorzy prowadzą postępowanie przygotowawcze w sprawach z zakresu kontroli skarbowej w trybie i na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego, Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia i Kodeksu karnego skarbowego (ust. 4 art. 38). Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, jako organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, może upoważnić inspektora zatrudnionego w komórce organizacyjnej, o której mowa w art. 10 ust. 3, właściwej w sprawach nadzoru nad postępowaniami w sprawach o przestępstwa skarbowe prowadzonymi przez inspektorów, do wykonywania w jego imieniu uprawnień i obowiązków wynikających z przepisów Kodeksu karnego skarbowego (ust. 5 art. 38).

Wykonywanie przez odwołującą w powyższym okresie zadań o charakterze dochodzeniowo-śledczym wynika także z analizy jej zadań określonych w kartach obowiązków i uprawnień, co koresponduje z jej zeznaniami oraz zeznaniami przesłuchanego w toku postępowania świadka. Ze stanu przedmiotowego sprawy wynika również w sposób jednoznaczny, iż zakres obowiązków i faktycznie wykonywane przez odwołującą zadania przed 30 lipca 2010r. były tożsame z zadaniami wykonywanymi po tej dacie. Były to zatem czynności, o których mowa w art. 38 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej i tym samym odwołująca legitymuje się co najmniej 15 letnim okresem wysługi, o jakim mowa w art. 12 ust. 2 ustawy zaopatrzeniowej obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji (t.j. (Dz.U. z 2022 r. poz. 1626).

Zgodnie z art. 42 ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej świadczenia pieniężne wypłaca się od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym złożono wniosek, o którym mowa w art. 32 ust. 3 ww. ustawy, przy czym prawo do świadczeń powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Dnia 30 listopada 2022 r. odwołująca złożyła wniosek o przyznanie emerytury. Zgodnie więc z ww. regułą, świadczenie należało przyznać od 1 listopada 2022 roku.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł , jak w wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 1¹ k.p.c. w związku z § 9 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.).

Sędzia Anna Rzepkowska-Żuk